

die op stroom lag voor afvaart, in gebreke stellen. Tegen de afspraak had deze vier paarden die voor Atkinson naar Londen zouden worden verscheept, niet aan boord genomen. Tegen de brenger van de in-gebreke-stelling zei de schipper: 'I cannot now come to a proper place in the town, but I'll go down to 's-Graven-deel, and if the gentlemen choose to send down the horses I'll take 'em in there'. Waartegen Atkinson uiteraard nadrukkelijk protesteerde ⁶⁵).

Hooggestemde geesten achten misschien uit ethisch oogpunt het bedrijf van Hermes verwerpelijk. Ze zullen echter moeten toegeven, dat het allerminst saai is.

Van Atkinsons leven, voorzover dit niet zijn bedrijf betreft, is ons betrekkelijk weinig bekend. Uit het huwelijk met Ann van der Esch werden vijf kinderen geboren: Henry William, gedoopt in 1753; Ann, gedoopt in 1754; Jasper, gedoopt in 1760; Thomas, gedoopt in 1762 en Mary, gedoopt in 1765 ⁶⁶). Al deze kinderen leefden nog in 1787, toen hun moeder overleed ⁶⁷). Thomas werd in 1787 door zijn vader als firmant aangenomen, zoals reeds gezegd. Een Henry William Atkinson kwam rond 1790 in Londen voor ⁶⁸), of hij dezelfde is als de zoon van Jasper Atkinson is ons niet bekend, maar we vermoeden van wel. Ann en Mary Atkinson woonden nog rond 1790 in Rotterdam, beide meisjes waren toen ongehuwd ⁶⁹). Jasper Atkinson junior oefende rond 1783 te Ostende het koopmansbedrijf uit en trad circa 1791 als bankier te Londen op, waar hij reeds in 1786 woonde ⁷⁰).

Ondanks een veertigjarig verblijf in Rotterdam is Atkinson steeds Engelsman gebleven. Engelsen vormden zijn huispersoneel en met Engelsen ging hij om ⁷¹). In het algemeen geldt trouwens dat de Britten te Rotterdam zich niet assimileerden: Little London was een kolonie, een stad in de stad. Het poorterschap van Rotterdam, wat het Hollands staatsburgerschap impliceerde, betekende voor Atkinson niet dat hij zich Hollander voelde, het fungeerde in de eerste plaats als 'ius commercii': alleen poorters waren immers gerechtigd in Rotterdam handel te drijven of er een ambacht uit te oefenen. Daar komt bij dat voor een Engels koopman en reder de Hollandse nationaliteit aantrekkelijk was in de achttiende eeuw, waarin Groot-Britannië en Frankrijk op commercieel en koloniaal gebied elkaar energiek bestreden, terwijl de